

Rapport om mitt opphold ved Pacific Lutheran University 12/13

Jeg har alltid vært en stor fan av USA og da jeg fikk muligheten til å utveksle i et helt år i stedet for et semester i fra HiØ var valget ganske enkelt for meg. Jeg dro ned med store forventninger, hvor mange av de ble møtt og andre overgått. Jeg anbefaler jeg på det sterkeste og bli i et år, da jeg tror et semester blir en ferie kontra en ny tilværelse. Du rekker og se mye mer og få deg nære venner i stedet for å bare bli kjent med folk.

Alt papirarbeidet og det administrative som måtte fikses før jeg dro var rimelig omfattende. Det var nesten så jeg angret på at jeg skulle dra til slutt, men det eneste jeg endte opp med å angre på var at jeg ikke tok hele graden min der borte.

Skolen ligger i Parkland som er en forstad lokalisert ca 20 min fra Tacoma og 40 min fra Seattle. Stedet er ikke det vakreste på denne jord og huser mange merkelige skapninger, men har definitivt sin egen sjarm og jeg trivdes veldig godt der. Skolen og campus er kjempefint(!) og det går ikke en dag uten at du ser gartnere og andre som driver vedlikehold.

Skolesystemet er nokså annerledes i forhold til det norske systemet og personlig må jeg si at jeg helt klart foretrekker denne måten og jobbe og bli evaluert på. Du trenger ikke å jage en A som du aldri får, for hvis du gjør det du får beskjed om å gjøre og til riktig tid så får du den uansett. Har du en dårlig dag blir dette tatt hensyn til og hvis noe uforutsett har hendt, f.eks dødsfall, er det ofte rom for utsettelse. Selv ved eksamen.

Jeg ankom med et par andre fra HiØ og ble tatt svært godt i mot. Mitt fokus var hele tiden på at jeg var der for å treffe amerikanere i stedet for nordmenn, og det tok meg vel et kvarter fra jeg kom fram til jeg ble invitert med ut første kvelden. Jeg tok et aktivt valg og forsøkte å bli kjent med så mange amerikanere som

mulig, noe jeg er veldig glad for. Det er veldig/altfor mange nordmenn som går på PLU så hvis du vil ha best mulig utbytte i form av å bli bedre i engelsk samt treffe nye venner; da er det definitivt å anbefale og ta et aktivt standpunkt i forhold til dette. Helst før du reiser, hvis ikke blir du fort med i den "internasjonale klikken" som jeg for alt ville unngå. Amerikanerne er veldig imøtekommende, så her er det svært lett og få kontakt. De du blir kjent med er også veldig gode på å introdusere deg videre, så dette er det minste du trenger å være redd for.

De kulturelle forskjellene var faktisk mye større enn jeg trodde og er du dårlig på small-talk er det bare å legge av seg dette. Du sier hei og blir sagt hei til av alt og alle hele tiden og jeg slet litt i begynnelsen. Når noen sier "Hey, how's it going?", svarer du bare "Hey, what's up?" for eksempel tilbake og går videre da de ikke forventer noe svar. Det tok jo litt tid før jeg tenkte over at dette var høflighetsfraser så det var mange stakkarer som fikk halve livshistorien min de første ukene. Dette kan du bli litt lei av etter hvert da du føler at du ikke får gjort annet så ikke tenk at du må være utrolig høflig som vi jo stort sett alltid er. Bare kast en setning tilbake og ut i lufta, og fortsett der du slapp.

Hva angår det akademiske miljøet er det svært godt. Du kommer til å jobbe ræva av deg, men du kommer til å kose deg når du gjør det. Professorene er meget dyktige og flere av de, de beste jeg har hatt. De bryr seg genuint om hvordan det går med deg og du får svært god oppfølging. Jeg husker spesielt en episode hvor hele klassen hadde prestert dårligere enn hva både de og professoren hadde forventet. Dette tok han opp og i stedet for å slakte oss og be oss lese mer, tok han det på sin kappe og beklaget at han ikke hadde lært oss godt nok. Han ønsket forslag på hva han kunne gjøre bedre og gjorde sitt beste for at vi skulle gjøre det bedre på neste prøve/prosjekt. Jeg sier ikke nødvendigvis at dette var riktig, men initiativet og gløden jeg så her var helt enestående. Jeg har aldri sett maken. Til tross for dette opplevde jeg ved noen anledninger å bli sendt som "kasteball" i systemet, så som institusjon er jeg ikke veldig imponert over PLU. Men professorene og medstudentene mine har det ikke vært noe å utsette på.

Når det kommer til det sosiale så blir det fort veldig sosialt når du bor på campus. Blir du lenger enn et semester er det å anbefale og kjøpe bil da avstandene er veldig store. På den annen side: gjør du det er det rom for å dra rundt og se veldig mye. Vi dro blant annet til Oregon, L.A, San Francisco og San Diego i California, Arizona, Las Vegas osv. Du kan se en hel masse, det kommer bare an på hvor du setter grensene dine selv. Du kan dra til en annen stat en helg og føle det som du har dratt på utenlandsferie. Ikke engst deg for noe, stikk til utlandet og studer. Det er en gylden mulighet du får og du er idiot hvis du ikke tar den.

Amerikanerne er meget sosiale dyr og du kommer aldri til å ha tid til å kjede deg. Legg igjen alt av tv-serier hjemme, treff masse nye mennesker og stikk ut og kos deg!

Magnus